

- 1) sytuacja finansowa przedsiębiorcy, z uwzględnieniem wielkości jego zadłużenia oraz sektora, w którym działa, powoduje, że kwota, którą dokapitalizowano przedsiębiorcę, nie zwróci się w odpowiednim czasie w postaci dywidend lub zwwyżki wartości udziałów lub akcji,
 - 2) z powodu niewystarczającego poziomu przepływów pieniężnych przedsiębiorca nie uzyskałby na rynku środków finansowych do podwyższenia kapitału,
 - 3) ma ono charakter krótkoterminowy, z określonym z góry terminem i ceną odsprzedaży w celu umorzenia,
 - 4) skutkiem dokapitalizowania spółki, w której akcjonariuszami i udziałowcami są zarówno przedsiębiorcy niebędący przedsiębiorcami publicznymi, jak i przedsiębiorcy publiczni, jest znaczące zwiększenie udziału Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego w kapitale zakładowym,
 - 5) organ udzielający pomocy nabywa udziały lub akcje w spółce handlowej będącej przedsiębiorcą publicznym w wysokości przewyższającej sumę aktywów netto spółki.
2. Za pomoc uznaje się również dokapitalizowanie przez organ udzielający pomocy nowo utworzonego przedsiębiorcy, który przejmie od przedsiębiorcy publicznego, zagrożonego upadłością, w całości lub w części, prowadzenie działalności gospodarczej przynoszącej straty.
- § 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

308

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 2001 r.

w sprawie sposobu przeliczania pomocy publicznej udzielanej w różnych formach na równą jej wartość dotacji.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 60, poz. 704) zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu zapewnienia porównywalności wartości pomocy publicznej, zwanej dalej „pomocą”, udzielanej w różnych formach, należy przeliczyć ją na kwotę, którą otrzymałby przedsiębiorca, gdyby uzyskał pomoc w formie dotacji.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ekwiwalent dotacji netto (EDN) — kwotę pomocy, którą otrzymałby przedsiębiorca, gdyby uzyskał pomoc w formie dotacji, uwzględniającą opodatkowanie,
- 2) stopa odniesienia — stopę oprocentowania kredytów równą średniomiesięcznej stopie WIBOR dla sześciomiesięcznych kredytów, z miesiąca poprzedzającego dzień podjęcia decyzji o udzieleniu pomocy, powiększonej o 4 punkty procentowe,
- 3) dyskontowanie — uwzględnianie zmiany wartości pieniądza w czasie, polegające na pomnożeniu przyszłych płatności przez czynnik dyskontujący,
- 4) czynnik dyskontujący — czynnik równy $\frac{1}{(1 + r_d)^n}$

określający, że bieżąca wartość płatności wynosi

$$PV = \frac{F}{(1 + r_d)^n}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

PV — wartość bieżącą płatności,
 F — wartość płatności dokonywanej w okresie, dla którego dokonuje się dyskontowania,
 r_d — stopę dyskontową z dnia udzielenia pomocy,
 n — okres, dla którego dokonuje się dyskontowania,

- 5) stopa dyskontowa — stopę wykorzystywaną do dyskontowania, równą średniomiesięcznej stopie WIBOR dla sześciomiesięcznych kredytów z miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym udzielono pomocy; jeśli dyskontowanie dotyczy okresu krótszego niż rok, stopa dyskontowa dla tego okresu jest wyrażona wzorem:

$$\frac{r_d \times \text{liczba dni}}{365}$$

gdzie symbol r_d oznacza stopę dyskontową z dnia udzielenia pomocy,

- 6) współczynnik ryzyka w przypadku gwarancji i poręczeń udzielanych przez:
 - a) Skarb Państwa — prawdopodobieństwo dokonania spłaty ze środków publicznych zobowiązań objętych poręczeniem lub gwarancją w rozumieniu § 7 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania wartości zobowiązań zaliczanych do państwowego długu publicznego, długu Skarbu Państwa, wartości zobowiązań z tytułu poręczeń i gwarancji oraz kwoty przewidywanych wypłat z tytułu poręczeń i gwarancji (Dz. U. Nr 109, poz. 1244),

b) inne niż Skarb Państwa podmioty sektora finansów publicznych — prawdopodobieństwo dokonania spłaty, zgodnie z procedurami stosowanymi przez te podmioty,

7) stawka podatkowa — najwyższą stawkę podatku dochodowego obowiązującą podatnika odpowiednio od osób fizycznych, osób prawnych albo zryczałtowanego podatku dochodowego od niektórych przychodów, wyrażoną wzorem:

$$t = \frac{\text{stawka podatku w procentach}}{100\%}$$

§ 3. Ekwiwalent dotacji netto ustala się następująco:

1) dla dotacji — EDN jest równy kwocie dotacji pomnożonej przez $(1-t)$, gdzie symbol t oznacza stawkę podatkową,

2) dla ulgi podatkowej — EDN jest równy:

a) w przypadku obniżenia wysokości podatku — różnicy między kwotą podatku należnego bez uwzględnienia ulgi a kwotą podatku po jej uwzględnieniu,

b) w przypadku obniżenia podstawy opodatkowania — różnicy między kwotą podatku należnego bez uwzględnienia obniżenia podstawy opodatkowania a kwotą podatku po jej obniżeniu,

3) dla dokapitalizowania przedsiębiorcy na warunkach odbiegających od normalnych praktyk inwestycyjnych przez nabywanie lub obejmowanie akcji (udziałów):

a) w przypadku podwyższenia kapitału zakładowego — EDN jest równy różnicy między kwotą zapłaconą lub wartością wniesionego wkładu niepieniężnego a wartością rynkową objętych udziałów lub akcji,

$$EDN = (1-t) \left\{ \sum_{i=1}^T S (r - r_p) \frac{1}{(1+r_d)^i} + \sum_{i=T+1}^N S \left[1 - \frac{i-(T+1)}{N-T} \right] (r - r_p) \frac{1}{(1+r_d)^i} \right\}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S — kwotę kredytu lub pożyczki,

N — liczbę okresów płatności,

r — stopę odniesienia,

r_d — stopę dyskontową,

r_p — preferencyjną stopę procentową kredytu lub pożyczki,

$$EDN = (1-t) \left\{ \sum_{i=T+1}^N S(1+r)^T \left[1 - \frac{i-(T+1)}{N-T} \right] r \frac{1}{(1+r_d)^i} - \sum_{i=T+1}^N S(1+r_p)^T \left[1 - \frac{i-(T+1)}{N-T} \right] r_p \frac{1}{(1+r_d)^i} \right\}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S — kwotę kredytu lub pożyczki,

b) w przypadku konwersji wierzytelności na akcje — EDN jest wyrażony wzorem:

$$EDN = \frac{L}{RSK - FSK}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

L — liczbę objętych akcji,

RSK — rynkową stopę konwersji,

FSK — faktyczną stopę konwersji, po której Skarb Państwa dokonał konwersji,

4) dla zwolnienia od wpłat z zysku w przedsiębiorstwie państwowym, jednoosobowej spółce Skarbu Państwa lub spółce, w której wszystkie akcje (udziały) są własnością Skarbu Państwa, z wyjątkiem akcji (udziałów) nieodpłatnie udostępnionych pracownikom na zasadach określonych w odrębnych przepisach — EDN jest równy wartości wpłaty z zysku objętej tym zwolnieniem,

5) dla pożyczki lub kredytu preferencyjnego — EDN jest równy różnicy między zdyskontowaną wartością odsetek od analogicznej pożyczki lub kredytu udzielanego na warunkach rynkowych a zdyskontowaną wartością odsetek płaconych od pożyczki lub kredytu preferencyjnego; w przypadku pożyczek lub kredytów wymienionych w lit. a)—g) sposób obliczania EDN jest następujący:

a) dla kredytu lub pożyczki spłacanych w systemie równej raty kapitałowej:

$$EDN = (1-t) \sum_{i=1}^N S \left(1 - \frac{i-1}{N} \right) (r - r_p) \frac{1}{(1+r_d)^i}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S — kwotę kredytu lub pożyczki,

N — liczbę okresów płatności,

r — stopę odniesienia,

r_d — stopę dyskontową,

r_p — preferencyjną stopę procentową kredytu lub pożyczki,

t — stawkę podatkową,

i — kolejny okres płatności,

b) dla kredytu lub pożyczki spłacanych w systemie równej raty kapitałowej z karencją spłaty kapitału:

T — okres karencji,

t — stawkę podatkową,

i — kolejny okres płatności,

c) dla kredytu lub pożyczki spłacanych w systemie równej raty kapitałowej z karencją spłaty kapitału i odsetek:

N — liczbę okresów płatności,

r — stopę odniesienia,

r_d — stopę dyskontową,
 r_p — preferencyjną stopę procentową kredytu
 lub pożyczki,
 T — okres karencji,

t — stawkę podatkową,
 i — kolejny okres płatności,

d) dla kredytu lub pożyczki spłacanych w systemie równej raty:

$$EDN = (1-t) \left\{ \sum_{i=1}^N S \left[\frac{(1+r)^N - (1+r)^{i-1}}{(1+r)^N - 1} \right] r \frac{1}{(1+r_d)^i} - \sum_{i=T+1}^N S \left[\frac{(1+r_p)^N - (1+r_p)^{i-1}}{(1+r_p)^N - 1} \right] r_p \frac{1}{(1+r_d)^i} \right\}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S — kwotę kredytu lub pożyczki,
 N — liczbę okresów płatności,
 r — stopę odniesienia,
 r_d — stopę dyskontową,
 r_p — preferencyjną stopę procentową kredytu
 lub pożyczki,

T — okres karencji,
 t — stawkę podatkową,
 i — kolejny okres płatności,

e) dla kredytu lub pożyczki spłacanych w systemie równej raty z karencją spłaty kapitału:

$$EDN = (1-t) \left\{ \sum_{i=1}^T S r \frac{1}{(1+r_d)^i} + \sum_{i=T+1}^N S \left[\frac{(1+r)^{N-T} - (1+r)^{i-(T+1)}}{(1+r)^{N-T} - 1} \right] r \frac{1}{(1+r_d)^i} - \sum_{i=1}^T S r_p \frac{1}{(1+r_d)^i} - \sum_{i=T+1}^N S \left[\frac{(1+r_p)^{N-T} - (1+r_p)^{i-(T+1)}}{(1+r_p)^{N-T} - 1} \right] r_p \frac{1}{(1+r_d)^i} \right\}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S — kwotę kredytu, pożyczki,
 N — liczbę okresów płatności,
 r — stopę odniesienia,
 r_d — stopę dyskontową,
 r_p — preferencyjną stopę procentową kredytu
 lub pożyczki,

T — okres karencji,
 t — stawkę podatkową,
 i — kolejny okres płatności,

f) dla kredytu lub pożyczki spłacanych w systemie równej raty z karencją spłaty kapitału i odsetek:

$$EDN = (1-t) \left\{ \sum_{i=T+1}^N S(1+r)^T \left[\frac{(1+r)^{N-T} - (1+r)^{i-(T+1)}}{(1+r)^{N-T} - 1} \right] r \frac{1}{(1+r_d)^i} - \sum_{i=T+1}^N S(1+r_p)^T \left[\frac{(1+r_p)^{N-T} - (1+r_p)^{i-(T+1)}}{(1+r_p)^{N-T} - 1} \right] r_p \frac{1}{(1+r_d)^i} \right\}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S — kwotę kredytu, pożyczki,
 N — liczbę okresów płatności,
 r — stopę odniesienia,
 r_d — stopę dyskontową,
 r_p — preferencyjną stopę procentową kredytu
 lub pożyczki,
 T — okres karencji,
 t — stawkę podatkową,
 i — kolejny okres płatności,

b) w przypadku gdy dopłaty są rozłożone w czasie — zdyskontowanej kwocie dopłaty i wyrażony jest wzorem:

$$EDN = (1-t) \sum_{i=1}^N \frac{F_i}{(1+r_d)^i}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

N — liczbę okresów, w których są przekazywane dopłaty do oprocentowania,
 F — wysokość dopłaty w danym okresie,
 r_d — stopę dyskontową,
 t — stawkę podatkową,
 i — kolejny okres dopłaty,

g) dla kredytu dyskontowego lub pożyczki dyskontowej:

$$EDN = (1-t) \left\{ S \left[\frac{1}{(1+r_p)^N} - \frac{1}{(1+r)^N} \right] \right\}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S — kwotę kredytu lub pożyczki,
 N — liczbę okresów płatności,
 r — stopę odniesienia,
 r_p — preferencyjną stopę procentową kredytu
 lub pożyczki,
 t — stawkę podatkową,

6) dla dopłaty do oprocentowania kredytu — EDN jest równy:

a) w przypadku dopłaty jednorazowej — kwocie dopłaty pomnożonej przez $(1-t)$,

7) dla poręczenia lub gwarancji — EDN jest iloczynem kwoty poręczanego lub gwarantowanego zobowiązania i współczynnika ryzyka przejęcia przez gwaranta zobowiązań wynikających z niewykonania zobowiązania przez przedsiębiorcę,

8) dla odstąpienia od dochodzenia wierzytelności — EDN jest równy wartości wierzytelności,

9) dla zaniechania poboru podatku — EDN jest równy niepobranej kwocie podatku,

10) dla umorzenia w całości lub w części zaległości podatkowej, zaległości z tytułu innego świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne lub umorzenia odsetek za zwłokę — EDN jest równy kwocie umorzenia,

- 11) dla rozłożenia na raty zapłaty podatku lub innego świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne przed terminem zapłaty — EDN jest wyrażony wzorem:

$$EDN = \sum_{i=1}^G \frac{K_i L_i (r - r_o)}{365}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_i — kwotę rozłożonej na raty zapłaty podatku lub innego świadczenia płatnej w danym okresie,
 L_i — liczbę dni do momentu płatności danej raty,
 r — stopę odniesienia,
 r_o — stopę naliczania opłaty prolongacyjnej,
 G — liczbę rat,
 i — kolejną ratę,

- 12) dla odroczenia terminu zapłaty podatku lub innego świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne — EDN jest wyrażony wzorem:

$$EDN = \frac{K L (r - r_o)}{365}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K — kwotę odroczonego podatku lub innego świadczenia,
 L — liczbę dni odroczenia,
 r — stopę odniesienia,
 r_o — stopę naliczania opłaty prolongacyjnej,

- 13) dla rozłożenia na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami lub innego zaległego świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne — EDN jest wyrażony wzorem:

$$EDN = \sum_{i=1}^G \frac{K_i L_i (r_z - r_o)}{365}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_i — kwotę zaległości rozłożonej na raty zapłaty podatku lub innego zaległego świadczenia płatną w danym okresie,
 L_i — liczbę dni do momentu płatności raty,
 G — liczbę rat,
 r_z — stopę procentową odsetek za zwłokę,
 r_o — stopę naliczania opłaty prolongacyjnej,
 i — kolejną ratę,

- 14) dla zawieszenia wykonywania zobowiązań lub nie-naliczania odsetek za zwłokę z tytułu zaległości podatkowej lub innego świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne — EDN jest wyrażony wzorem:

$$EDN = \frac{K L (r_z - r_o)}{365}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K — kwotę zawieszonego zobowiązania lub kwotę innego świadczenia, od której nie są naliczane odsetki,
 L — liczbę dni,
 r_z — stopę procentową odsetek za zwłokę,
 r_o — stopę naliczania opłaty prolongacyjnej,

- 15) dla zbycia mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku — EDN jest wyrażony wzorem:

$$EDN = (1 - t)(MV - P)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

MV — wartość rynkową,
 P — zapłaconą cenę,
 t — stawkę podatkową,

- 16) dla oddania do korzystania mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku w przypadku:

- a) gdy mienie jest wykorzystywane krócej niż rok — EDN jest wyrażony wzorem:

$$EDN = (1 - t)(O_r - O_p)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_r — odpłatność za korzystanie według cen rynkowych,
 O_p — odpłatność poniesioną za korzystanie,
 t — stawkę podatkową,

- b) gdy mienie jest wykorzystywane dłużej niż rok — EDN jest wyrażony wzorem:

$$EDN = (1 - t) \sum_{i=1}^M \frac{(O_r - O_p)}{(1 + r_d)^i}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

M — okres korzystania z mienia,
 O_r — odpłatność za korzystanie według cen rynkowych,
 O_p — odpłatność poniesioną za korzystanie,
 t — stawkę podatkową,
 r_d — stopę dyskontową,
 i — kolejny okres korzystania z mienia,

- 17) dla przyspieszonej amortyzacji — EDN jest wyrażony wzorem:

$$EDN = (AP_i - A_i) t$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

t — stawkę podatkową,
 AP_i — łączną wartość odpisów amortyzacyjnych ustalanych dla celów podatkowych i zrównanych z nimi innych zwolnień, odliczeń, obniżek lub zmniejszeń dochodu, stanowiących pomoc publiczną, przewidywanych do dokonania w danym roku,
 A_i — łączną wartość odpisów amortyzacyjnych, jakich dokonałby przedsiębiorca w danym roku przy zastosowaniu stawki maksymalnej, określonej na podstawie przepisów podatkowych, przy uwzględnieniu możliwych do zastosowania w danej sytuacji współczynników zwiększających,
 i — kolejny rok amortyzacji.

§ 4. 1. W przypadku gdy pomoc jest udzielana przedsiębiorcy przez okres dłuższy niż rok, przy obliczaniu EDN uwzględnia się zdyskontowaną kwotę tej pomocy.

2. Pomoc udzielana w walutach obcych podlega przeliczeniu na złote według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu poprzedzającym dzień udzielenia pomocy.

§ 5. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do ustalania EDN dla form pomocy innych niż określone w § 3.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

309

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 2001 r.

w sprawie udzielania pomocy publicznej w sektorze żeglugi morskiej.

Na podstawie art. 14 ust. 2 oraz art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 60, poz. 704) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy w sektorze żeglugi morskiej, jej maksymalne wielkości oraz obowiązki sprawozdawcze związane z monitorowaniem.

§ 2. Ilekcć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) sektorze żeglugi morskiej — należy przez to rozumieć przedsiębiorców prowadzących działalność polegającą na:
 - a) świadczeniu usług transportu morskiego sekcja I, dział 61, grupa 1, klasa 10, podklasa 10 Z,
 - b) świadczeniu pomocniczych usług transportu morskiego sekcja I, dział 63, grupa 2, klasa 22, podklasy 22 B i 22 C,zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności, określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 128, poz. 829, z 1998 r. Nr 143, poz. 918, z 1999 r. Nr 92, poz. 1047 i z 2001 r. Nr 12, poz. 93), a także przedsiębiorców powiązanych oraz stocznie produkcyjne i remontowe w zakresie związanym z działalnością określoną w lit. a) lub b);
- 2) statku morskim — należy przez to rozumieć statek w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. — Kodeks morski (Dz. U. z 1998 r. Nr 10, poz. 36 i z 2000 r. Nr 109, poz. 1156 i Nr 120, poz. 1268);
- 3) przedsiębiorcy powiązanym — należy przez to rozumieć przedsiębiorcę:
 - a) który posiada co najmniej 25% akcji lub udziałów w kapitale innego przedsiębiorcy prowadzącego

działalność gospodarczą określoną w pkt 1 lit. a) lub b) lub

b) którego co najmniej 25% kapitału zakładowego należy do innego przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą określoną w pkt 1 lit. a) lub b);

- 4) ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

Rozdział 2

Szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy

§ 3. Dopuszczalna jest pomoc:

- 1) na restrukturyzację,
- 2) na utrzymanie poziomu zatrudnienia,
- 3) inwestycyjna, w tym na poprawę bezpieczeństwa morskiego,
- 4) na szkolenia specjalistyczne,
- 5) na ochronę środowiska morskiego lub inwestycje energooszczędne,
- 6) na wspieranie prac badawczo-rozwojowych.

§ 4. Do pomocy na restrukturyzację stosuje się art. 17 ustawy.

§ 5. Do pomocy na utrzymanie poziomu zatrudnienia stosuje się art. 19 ust. 1 i 3 ustawy.

§ 6. 1. Pomoc inwestycyjna może być przeznaczona wyłącznie na zakup nowych lub używanych statków morskich przez przedsiębiorców prowadzących działalność określoną w § 2 pkt 1 lub przebudowę, odbudowę albo modernizację statków morskich należących do tych przedsiębiorców, w celu dostosowania ich do zmienionych potrzeb przewozowych lub do wymogów konwencji międzynarodowych.